

NBP

Narodowy Bank Polski

ma wyłączne prawo emitowania znaków pieniężnych w Polsce.

Oprócz monet i banknotów powszechnego obiegu NBP emituje także monety i banknoty kolekcjonerskie. Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję zarówno do upamiętniania ważnych historycznych rocznic i postaci, jak i do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Od 1996 roku NBP emituje także dwuzłotowe monety okolicznościowe powszechnego obiegu ze stopu Nordic Gold.

Wszystkie monety i banknoty emitowane przez NBP są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

Informacje o planie emisji znajdują się na stronie: www.nbp.pl/monety

Sprzedaż monet kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona wyłącznie w formie aukcji internetowych w serwisie Kolekcjoner pod adresem:

www.kolekcjoner.nbp.pl

 KOLEKCJONER

W dniu 24 sierpnia 2010 r. Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monetę z serii „Miasta w Polsce” upamiętniającą Warszawę, o nominale 2 zł - wykonaną stemplem zwykłym ze stopu Nordic Gold.

nominał 2 zł • metal stop CuAl5Zn5Sn1 • stempel zwykły • średnica 27,0 mm
masa 8,15 g • wielkość emisji (nakład) 1.000.000 szt.

Awers: Wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Po bokach orła oznaczenie roku emisji: 20-10, pod orłem napis: ZŁ 2 ZŁ. W otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, poprzedzony oraz zakończony sześcioma perełkami. Pod lewą łapą orła znak mennicy: M/W.

Rewers: Stylizowany wizerunek Placu Zamkowego w Warszawie. Z lewej strony, na tle kamienic Starego Miasta, stylizowany wizerunek Zygmunta III Wazy. Z prawej strony fragment Zamku Królewskiego w Warszawie. U góry półkołem napis: WARSZAWA. Poniżej napis: 30 LAT NA LIŚCIE/UNESCO. U dołu napis: STARE/MIASTO.

Na boku: ośmiokrotnie powtórzony napis: NBP, co drugi odwrócony o 180 stopni, rozdzielony gwiazdkami.

Projektant awersu: Ewa Tyc-Karpińska

Projektant rewersu: Andrzej Nowakowski

Monety zostały wyprodukowane w Mennicy Polskiej S.A. w Warszawie.

MIASTA W POLSCE

W 2009 roku NBP rozpoczął emisję monet z serii „Miasta w Polsce”. Moneta upamiętniająca Warszawę jest piątą z tej serii.

WARSZAWA
24 sierpnia 2010 r.

Warszawskie Stare Miasto na liście światowego dziedzictwa UNESCO

Początki Warszawy sięgają XIII wieku, kiedy książęta mazowieccy opuściwszy gród w Jazdowie (stojący w miejscu obecnego Zamku Ujazdowskiego), zbudowali nową siedzibę na wysokiej skarpie wiślanej na terenie dzisiejszego Zamku Królewskiego. Gród otoczony wałem ziemnym, a wkrótce kamienno-murowanym, mieścił średniowieczne miasto z prostokątnym rynkiem i odchodzącą od niego regularną siecią ulic przecinających się pod kątem prostym. Korzystne warunki topograficzne i budowa traktów komunikacyjnych sprzyjały jego rozwojowi. Przeniesienie przez Zygmunta III Wazę dworu królewskiego z Krakowa do Warszawy w 1596 r. stało się *de facto* początkiem jej stołeczności. Schyłek XVII wieku i wiek XVIII były czasem jej największego splendoru.

Warszawa straciła swoje znaczenie po rozbiorach Polski, kiedy przestała być stolicą niepodległego państwa i przeszła najpierw pod pruskie, a następnie rosyjskie rządy. Odrodzenie miasta wiązało się z odzyskaniem przez Polskę niepodległości w 1918 r. W dwudziestoleciu międzywojennym odnowiono Starówkę, a kamienice na Rynku ozdobiono malowidłami. Niestety już w 1944 r., w wyniku walk podczas powstania warszawskiego oraz celowych działań niemieckiego okupanta, Stare Miasto zostało doszczętnie zniszczone. Decyzja o odbudowie Warszawy zapadła już w styczniu 1945 r. Miesiąc później powołano Biuro Odbudowy Stolicy (BOS), a w nim Wydział Architektury Zabytkowej. Odbudowa Warszawy trwała do 1953 r. i stała się ewenementem na skalę światową.

O wyglądzie urbanistycznym stolicy, a tym samym Starego Miasta, zdecydowały dwa dekrety – o odbudowie i o komunalizacji na obszarze Warszawy. Stare Miasto miało być osiedlem mieszkaniowym i funkcję tę pełni do dzisiaj. Podczas odbudowy Starówki spod późnobarokowych fragmentów zostały wydobyte części gotyckie i renesansowe budynków. Ostatecznie zdecydowano przywrócić Staremu Miastu wygląd z czasów jego świetności, czyli z 2 połowy XVIII wieku. Zachowano też dawny, gotycki podział pierzei. W myśl teorii konserwatorskiej rekonstrukcja i odbudowa na dużą skalę są niedopuszczalne. Uczyniono wyjątek dla Starego Miasta, ponieważ jego odtworzenie wiązało się z pragnieniem odbudowy serca miasta i przywrócenia świetności stolicy państwa polskiego.

Warszawskie Stare Miasto wraz z Zamkiem Królewskim oraz katedrą św. Jana to świadkowie historii naszego miasta i kraju. W obecnej katedrze św. Jana na przełomie 1338 i 1339 r. odbył się proces z Krzyżakami, a w kościele św. Marcina do 1529 r. miały miejsce sejmy mazowieckie. Zwołany przez króla Zygmunta Starego w 1529 r. walny sejm w Zamku zapoczątkował walne zgromadzenia sejmów całej Rzeczypospolitej Obojga Narodów Korony i Litwy. W Zamku sejm konwokacyjny zatwierdził w 1573 r. Konfederację warszawską – pierwszą na świecie ustawę gwarantującą wolność i równość wszystkich wyznań religijnych. W tym samym miejscu w 1791 r. zaprzysiężona została Konstytucja 3 maja. Natomiast na ulicy Jezuickiej miała swoją siedzibę Komisja Edukacji Narodowej – pierwsze w Europie ministerstwo edukacji.

Zamek Królewski, mimo że został zniszczony przez hitlerowców w 1939 r. i ostatecznie wysadzony w powietrze w 1944 r., nie był odbudowywany przez wiele lat ze względów politycznych, a do 1989 r. słowo „Królewski” w jego nazwie było oficjalnie zastąpione określeniem „Warszawski”. Zamek odtworzono z dużym zaangażowaniem i pietyzmem, ale dopiero w latach 1975–1984. Obecnie pełni funkcje muzealne, a także jest salonem Rzeczypospolitej.

Na czwartej sesji Komitetu Światowego UNESCO w Paryżu we wrześniu 1980 r. postanowiono, by historyczne centrum Warszawy zostało wpisane na *Listę światowego dziedzictwa kulturalnego*. Był to dopiero trzydziesty wpis. Stało się to w uznaniu dla wewnętrznej siły i determinacji narodu, który dokonał wyjątkowej na skalę światową odbudowy całego miasta, celowo i całkowicie zniszczonego przez okupanta.

We wrześniu 2010 r. będziemy obchodzić 30. rocznicę wpisania Starego Miasta na *Listę światowego dziedzictwa kulturalnego* UNESCO.